

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Vasárnap.Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
öny kereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Pest, Király-
útcza 60. sz.

Öngyilkosság oka és óvszere.

Ha végig pillantunk az emberi élet rö-
gös ösvényein, ha figyelemmel kísé-
rjük az emberek törekvéseit, azt tapasztaljuk, mi-
szerint a jelenkori nemzedék kicsinye,
nagyja, fiatala, örege, gazdaga, szegénye
majdnem kizárólag az anyagi élet követel-
éseinek, kéjeinek és bájainak kielégítésére
irányozza összes gondolkozását és tevékeny-
ségét, s a szellemiek közül csakis azon mű-
velődési eszközökre fordít némi gondot,
melyek inyét kedvesebben esiklandozzák és
magas röptű ábrándait még magasabbra
fokozzák, röviden mondva: a jelenkor nem-
zedéke, rangkülönség nélkül, a kényelem,
élvezet és fényűzés tündér világában véli
csak eltűrhetőnek az életet, s kétségbe esik
azonnal, ha élte láthatárán a legesekélyebb
boru mutatkozik is, és ezen kétségbeesett
állapotában nem arról gondolkodik, miként
lehetne az eléje gördült akadályt elhárítani
és a kedvezőtlen körülményt leküzdeni;
hanem mi módon lehetne a beállott nehézség
alól legkönnyebben kisikamlani.

Ezen ferde társadalmi életviszonyoknak
oka a téves házi nevelés első szaka, mely
mind a két nemű gyermeket, úgyszólván,
már a bölcsőben elkényezteteti és zsenge ko-
rában oly élvezetekhez és követelésekhez
szoktatja, melyek fejletlen ítélő tehetsége
mellett annyira mindennapiak lesznek előtte,
hogy a serdülő korban, midőn még csak
kezdenie kellene az életörömeinek megismer-
ését, azoknak szelidebb és ártatlanabb
nemeit már meg is unta.

Mai gyermekeinknek, ha azok a tize-
dik élet-évet elérték, már szégyen labdázni
vagy más eféle ártatlan és az egészsé-
séget edző mulatság; — ezek már nem
tartják magukat gyermekeknek, ők már
szépen dohányozgatnak, kártyáztatnak,
azután elmennek egy kissé a koresmába
és kávéházba, meg a tánciskolába, igen
természetes, hogy ezen magasabb rangú
mulatságokhoz már finomabb öltözék is ki-
vántatik, meg egy pár krajczár költség is
elkelne, mert a kávé nem azért fizeti az
árendát, sem azért nem veszi a drága teke-
asztalt, hogy a ferde házi nevelés által
emancipált gyermekek ingyen koptassák.
Igen, de a mamának, sem a papának
nincs mindig kedve ilyesmire pénzt adni;
ekkor kezdődik a diplomaciai tevékenység:
a tanuló gyermek tanszerekre kéri a billárd
pénzt, az iparos vagy kereskedő tanonc-
nak meg kell téríteni a mester által reá
bizott és általa elvesztett néhány krajczárt,
vagy meg kell fizetni az állítólag eltörött
korsót stb. s ez így tart mig a gyermeket
a szülők maguk ifjúnak nem declarálják,

a mi azonban a tanulónál azonnal beáll,
ha az a közép tanoda 2-dik vagy 3-ik
osztálya küszöbét átlépte, s az iparos vagy
kereskedőtanoncz egy pár évet az üzletben
töltött, mert ekkor már a mama fia párt-
jára állván, nógatja a papát, hogy adjon
már szebb ruhára valót és néhány garast
mulatságra, hiszen csak nem kívánhatja,
hogy az ő fia, a ki már nem gyermek,
az utolsó legyen; lám N.-nek milyen szép
ruhát csináltatott az apja, s azután meg
majd tánc-próba is lesz, azt se kívánhatja,
hogy oda egy krajczár nélkül menjen, s
türes zsebbel nézze, hogy a többi mulat stb.

A kis leányoknak diplomaciai fogá-
sokra szükségük nincs, ezeknél a mama
maga elvégzi a szószóllást, s azt nem is
engedheti, hogy az ő lányának tunikás ru-
hája ne legyen, mikor már mindenkinek
van, s azután meg az sem lehet, hogy olyan
kopasz fejjel járjon, mikor egy pár kraj-
czárért oly szép sinyont adnak, hát keztyűt,
legyezőt miért ne vennék, hiszen csak
nem mehet táncpróbára meztelen kézzel,
és csak kell, hogy ha megmelegszik, egy-
kis üde levegőt is tudjon arczára haj-
tani stb. stb.

Eddig tart a mamák szószóllási szerepe;
mert ha egyszer a gyermek a világba be-
lett vezetve, csakhamar elkezd követeléseivel
izzasztani mind a mamát, mind a pa-
pát, s ha a minden képzeletet túlhaladó
követeléseknek eleget nem tesznek, vagy nem
tehetnek, kezdődik a kedvetlenség és élet-
untság, a kis leány megszokta a tunikás
kis ruhát, a keztyűt, legyezőt stb., most
már kellene tunikás nagy ruha és pedig
épen olyan, a milyen N.-é, mert ha olyan
nem lesz, reá sem veszi, el sem megy a
bálba, pedig már foglalkozva is van B.
úrral, ő meghal szégyenletében, ő többé
soha nem megy társaságba sem stb. A Ja-
nika hasonló módon megszokta a billárdot,
a táncmulatságot stb., a papa nem csinál-
tathat olyan lakbőr eszimat, olyan finom
pantallont és frakkot, a milyen Palinak
van, az iparosnál a mester nem fizet any-
nyit, hogy belőle szüntelen mulatni és fé-
nyesen ruházkodni is lehetne; tehát le vele,
minek ez a nyomorult, elviselhetetlen élet,
ha benne csak dolgozni és nélkülözni kell.
Igy lesz a kedves kis gyermekből kaczer
serdülő növendék és életunt, okoskodó,
zsémbes vén fiatal, a kit folyton elérhetlen
vágyak epesztene, mig végre szüntelen
azon töri fejét, hogyan menekülhessen
azon élettől, melyet neki csak most kellene
élvezni, kezdenie és már megunt, mig végre
egyik szerencsétlen pillanatban megvillan
agyában az öngyilkossági eszme, s elköveti
Isten, a társadalom és az emberi nemzet

elleni legnagyobb és leglealázóbb bünt
magát pedig és a hozzá tartozókat kiteszik
a legkétesebb gyanúsítgatásnak és plety-
kának.

Vétkeznek az öngyilkosok Isten minden
hatósága ellen, kinek legremekebb művét
és képmását könnyelmű dőreséggel szétrom-
bolják, vétkeznek a társadalom és az em-
beri nemzet ellen, melyet egy tevékeny és
termékeny tagjától fosztanak meg, de mit
mondhatunk még az olyan öngyilkosokra,
kik saját életök elleni merényletök által
gyakran egész családot fosztanak meg ke-
resőjökötől és taszitanak végső inségbe. Az
ilyen öngyilkos valóban aljasabb bünt kö-
vet el, mint az úton álló rabló, mert annak
legalább az az utálatos mentsége fennmar-
rad, hogy a bünt önhasznáért követte el,
a mi az öngyilkosnál nem képzelhető.

Hogy az öngyilkosságot mind az egy-
házi, mind a világi törvények egyneműnek
tartották a rablógyilkossággal, kitűnik az
idézett törvények azon rendeletéből, mely
az öngyilkosokat, mint a törvényesen ha-
lálra ítélteteket és kivégezteteket, sem a ren-
des egyházi szertartással, sem a rendes
sirkertbe eltemetni egész az utolsó napokig
nem engedé. Vagy talán az bátorítja fel a
korunkban nagyon is gyakran található
öngyilkosokat az undok merénylet elköve-
tésére, hogy most már rendesen eltakarit-
tatnak, no ennél dörébb vigasztalást még
gondolni sem lehetne: először, mert a tör-
vény ezen enyhítése nem az ő büszhödni
indult hullájok tiszteletére történik, hanem
a hátramaradott kesergő rokonok iránti
kegyeletből és az istenképmása iránti tisz-
teletből; másodsor: mert ez által csak az
emberi hulla mentetik meg azon megszé-
gyenítéstől, hogy, mint baromi dög, ki
nem dobatik, de ez által nemesebb része,
a halhatatlan lélek, még nem mentetik föl
Isten ítélő széke előtt az elkövetett bűn bü-
ntetése alól, s a földön hátrahagyott ember-
társak között is csak azt a nem irigylendő
mentséget hagyja hátra, hogy bizonyára
örült volt, vagy oly poltron és gyáva,
hogy nem mert szembeszállani a valódi,
vagy képzelt s legyőzhetetlennek ismert aka-
dályllyal; már pedig sem az örültség, sem
a gyávaság nem oly dicséretes czimek, me-
lyekért ép, egészséges életünket önkezűleg
romboljuk szét.

Hogy a legtöbb öngyilkosságnak, mely-
nek száma napjainkban egész a hihetetlenre
rúg, nem valódi szükség vagy nyomor, s
nem egyéb valóban létező nehézségek szol-
gálnak okul, hanem tisztán csak a téves
nevelésből keletkezett ferde észjárás és élv-
sóvár, kitűnik abból, hogy az öngyilkolási
esetek legnagyobb száma épen azon idő

korra esik, melyben ép testtel bíró egyén szükségét látni legkevésbé van kényszerítve, és leginkább azok által követterik el, kik sem az agg kor nehézségei, sem az anyagi élet szükségleteinek fedezésére szükségesek hiányában nem szenvednek. Eknél fogva bátran kimondhatjuk, miszerint a veszélyes kór tisztán a házi nevelés ferdeségének szüleménye és csak helyes házi nevelés által gyógyítható is, mert ott, hol a kóranyag szellemi, a hasznos gyógyszer is csak szellemi lehet.

Eddigélé a magyarhoni öngyilkolási statisztika még a legtűrhetőbb volt a korona országokéi között; mert mint a „Közrendészeti lap“ kimutatja 1856. évtől 62-ig csak 30 eset jutott egy millió lélekre, évi szaporodás nélkül, míg Erdélyben ugyanannyi lélekre 56 rendes és 4, 6% évi szaporulat, Galicziában 45. és 3. 7% Határ-örvidéken 31. 8. és 0. 52% Ausztriában 64 eset és 1. 7% évi szaporodás esett. Azonban nagyon valószínű, hogy a legközelebbi kimutatás sokkal szomorítóbb adatokat szolgáltat, mert ime városunk, melynek józan polgárai addig, míg egyszerűségükben megmaradtak, s míg a piperevágy, a rangkórság, úrhatnám stb. be nem fúrakodtak őszinte magyar szivökbe, alig mutatott fel ott egy évtizeden át annyi áldozatot, megnyit most egy hó alatt felmutat. De persze most már a Julesika, Esztike, Paliska, Janika stb. őszinte bizalmat és szeretetet kifejező megszólítások megalázók, most kisasszony, nagysám, úrfi vagy épen teins úrfi kell és természetes, hogy a kisasszony és nagysám szállításhoz szokott elferdített fő sem járhat mással, mint rőfös sinyonual és három tunikás, blondesipkés ruhával, sem iparoshoz, sem gazdálkodóhoz nem mehet férjhez, mert akkor talán nem mindenki adná meg a teinsasszony és nagysám czimet, hasonlóan az úrfi sem lehet más, mint tekintetes úr, az iparos segéd látja, hogy a vele hasonló ágyból származott egypár iskolán átúszott rokon, mily kemény teinsúr lett, ő legalább a költésben és mulatásban kíván rajta túltenni, s csakhamar túl tesz a heti kereseten s ha a szükség úgy hozza magával a jövő hetin is. A nagysámot nem meri hozzá hasonrangú fiatal megkérni, mert nem reményli, de nem is reményelheti, hogy annyi tunikára meg sinyonra keresni bírjon, a könnyen élt pazar teins úrfi szeretne ugyan sok pénzzel egybekelni, de a józan életű vagyonos polgár nem adja leányát s így jönnek az „oh“, „jaj“ sohajtások, a csalódás és csalattatásról panaszok, s a helyett, hogy a nagysám észére térne s a selyem tunika helyett egyszerű, csinos, sőt megillető és sokkalinkább diszitó gyoles, karton, vagy más eféle öltözékről, a regény helyett házias munkáról gondoskodnék, csak sohajt, méléz és még jobban tömi fejét az észficzamító kalandos regények olvasásával, míg végre meghúzzák a hírharangot, mely búsan hirdeti, hogy ismét egy szerencsétlen áldozat fekszik a ravatalon.

Az úrfi látva, hogy az Esztikét nem adják, a kinél feslenék, szégyenletében felkötö, vagy agyonlövi magát; mert ő „nála nélkül“, t. i. a könnyen jött pénz nélkül, el nem élhet.

Az iparos s más tisztességes üzletbeli fiatal elfogadná ugyan mesterétől, vagy főnökétől, egy heti munkaért, az egész évi jövedelmet is, de persze ez sem lenne elég s ha a pénz is, hitel is elfogy, elviselhetlen lesz ez a nyomorult élet és nem arra gondol, hogy majd a következő héten kétszeres szorgalommal dolgozik, hanem arra, hogy hol kerítsen egy rozsdás mordánt vagy egy darab viselt kötelet, s a hírharang ismét megkondul, szomorún hirdetve, hogy a mértékletlen életnek és túlkövetelésnek ismét egy áldozata fekszik ravatalon; a nénemasszonyék titokteljes arczczal suttogják egymásnak és találgatják a hajmeresztő öngyilkosság okát. Ne titkolózzanak, ne talál-

gassanak nénikéim, az ilyen eseteknek más oka nem lehet, mint a ferde nevelés, megszkott rajongás és henye élet, mert jól irták volna a folyóka-útezáni házra, ha magyarul tudtak volna: „Imádkozzál és dolgozzál“, akkor az öngyilkossági szándék nem fog a te szivedben megfogamzani.

De mit tegyünk hát ezen veszélyes kór ellen? fogják sokan kérdezni. Bizon tisztelt olvasók, az ily megrögzött, makacs baj ellen csak a huzamos és legnagyobb lelkiismeretességgel végrehajtott gyógykezelés segíthet. A gyógyszer igen egyszerű, olcsó, sőt takarékos és még hozzá csalhatatlanul biztos is.

Az eljárás ez a kisasszonyból és nagysámból, a kit ez meg nem illet, legyen Julesika, Esztike stb., a sinyonból szék, párnatöltelék, a háromtunikás, alakferditő, selyem nemtom miből szerény, csinos perkal, karton vagy szórruha, a hétköznapi regény olvasásból sepregetés, sütés, főzés, mosás, varrás stb., így lesz a Julesikából kedves házias ifjú asszony vagy asszonyom, azért ellehet ám vinni, sőt kell is Julesikát az illedelmes és erkölcsös szindarab megnézésére és illedelmes mulatságba is; de a mamának legyen rá gondja, s ha a túludvarias úrfiak nagysámolják, intse meg őket, hogy ne gúnyolják leányát, a ki sokkal kecsesebb Juliskának, mint nagysámnak. Az úrfiból legyen Janika, Laczika, a lakk-topánból csinos borjúbőr-csizma, a frakkból csinos dolmán, vagy kabát, az esténkénti táncziskolából, kávéházból és czukrászdából szorgalmas tanulás, s ha erre hajlam és tehetség nem mutatkozik, tisztességes kézműipar vagy gazdálkodás, a mulatás csak akkor történjék illedelmes társaságban, midőn épen ideje van, így azután lesznek ismét derék gazdáink, ügyes iparosaink és tiszteletreméltó hivatalnokaink. A nép gyakrabban fog csoportosulni a templomok körül és nézi örömet sugárzó arcz-

TÁRCZA.

TERÉZ.

(Regény.)

Franciaából fordította:

Füldvály Mari.

(Folytatás.)

XIII.

János megérkezése.

Hogyan, ő, a B. Gontran név viselője, alig 30 éves és törzstiszt, a legtagabb, s fényes jövővel, világi; mindenki által beesülve, ily aljas bünt, ily gyáva tettet követhetne el! És ki irányában? . . . Kit nőül venni akart! . . . Csak fel kell nyitni ajkait, hogy elhitesse mindenkivel: Teréz, a szegény árva, e rágalom által akará biztosítani egyesüléseket, melynek felbomlásától félt, a parancsnok gyors elutazása és hallgatása miatt.

Megtudná-e nevezni a helyet, hol a bűn végre hajtatott, a módot, mely által oda csábított? Ez kérdés volt. Teréz éjjel jött a cours-neuf házba s a levelet, melyet János nevében irt, — Follette tudatá vele e lényeges körülményt, — Teréz olvasás után rögtön elégette.

Ez okoskodások a parancsnokot megnyugtattván, az események fejlődésére várt, s maradásra határozta el magát.

Mindig szívesen fogadtatva járt a palotába, s szinlelés nélkül részvétellel tudakozódott Teréztől, kihez többé nem boesáttaték. A leánya visszaesett aggasztó helyzetébe s az orvos nem értette a bajt, melyben szenvedett.

Berta, a marquisső, Rigál, Vilmos és Follette alig hagyák el a beteg ágyát. Végre Marseilleből sürgöny jelenté János oda érkezését, s hogy néhány óra múlva látni fogják.

A szobrász, rokona borzasztó betegségének hírére, atyja és Vilmos levelei folytán, perezig sem késétt elutazni. Pireetől Marseillig tartó útjában hány-szor ohajtá átrepülni a távolságot, — hogyha Teréz megmentésére lehetne, felderítendő a titkot, melyről atyja és Vilmos sejtellel birtak.

Végre az N. indóházánál kiszállt, hol a marquis és Vilmos várakoztak reá, alig hogy tudakozódott Teréztől, anyja- és Bertáról, rögtön látni akará a beteget.

A jelenlevő orvos még egy végső és határozó kísérletet akart tenni.

Mint Gontrannál, most is mindenkinek meg volt szerepe, s a kísérlet kezdődött.

Ezúttal teljes sikert aratott. Midőn Berta János megérkeztéről szólt, úgy látszott, mintha lepel hullanék le a beteg szeméről s új erő szállná meg.

Midőn János a beteg szobájába lépett, ez oly mozdulatot tön, mintha eléje akart volna rohanni, s ámbár sokkal gyöngébb volt, sem hogy eszméit egybetarthatná, több jel által mutatá, hogy megismeré, hogy boldog, mert Janost látja.

— Teréz meg van mentve! — mondá a doctor, — most már csak idő kérdés gyógyulása.

Valóban, e percztől fogva a leányka naponként erősödött. Esmélete egészen visszatért, s úgy látszik, mintha sietne felgyógyulni, hogy minél előbb teljesen vissza legyen adva önmagának.

De gyógyulásának ideje alatt Berta és Rigálné észrevehék, hogy soha nem mosolygott.

Gontran láthatását eleinte szelíden, később egy nemével a keserűségnek megtagadta.

Rigál és neje találgatásokba merültek; a doctor pedig minden kérdéseikre azt felelé:

— Mondtam, hogy egyedül János oldhatja meg a talányt — Adja lsten — tevé hozzá, hogy ez ne legyen rettenetes!

XIV.

Nővér és bátya.

Húsz nap mulhatott el János megérkezése óta. Egy szép téli fényes napon, mely történetünk helyén oly gyakori, Teréz ama borzasztó est után először próbált a kertbe menni, ama kertbe, melyet néhány hét előtt oly kétségbeesetten, zokogva gyorsan futott át Follette kíséretében.

Berta és János karjára támaszkodva, a marquis, marquisső és a doctor által kis távolban kísértetve, mosolyogni próbált a lábadozó a visszatérő életre, az őt környező, áldozatkész és tevékeny barátságra, — de nem tudott.

Mert e perczben lelkében borzasztó végharcot küzdött.

Teréz lelkében a boszú gondolata oly mélyen gyökerezett, hogy semmi nem volt képes onné elűzni és mégis . . . mégis önkénytelen s fellázadva érezé, hogy Gontran, daczára mindemnek, szereti. Teljesen délközi nő volt, lángoló, de ellentétes természetű. Végtelen gyönyörrel, mindent feledve, hullott volna a parancsnok karjaiba, de még nagyobb kéjjel ölte volna meg saját kezeivel.

E két érzelem befolyása alatt, nem akará látni Gontran, jól tudván, hogy vagy agyonszúrná törével, vagy megboesátana . . .

Neki megboesátani! . . . Megboesátani e csaló, e gyávának! . . . E gondolatra szíve minden vére agyába szökött, szemei elhomályosultak s harag rezgett át egész lényén; ekkor boszút esküdött.

De miként? Kiben bizzék? Kivel közölje a retentő szándékú titkot? Ki boszulja meg az iszonyú bünt, melynek feláldoztatott?

Lábadozása ideje alatt támlányban ülve, homlokát kezeibe rejté, s a mult emlékeibe látszott mélyedni, s e gondolattal foglalkozott.

Neki boszúálló kell, — de ki legyen az!? Végre

czal a boldog házaspár egybekelési ünnepe és gyéribben fogja kísérni szorult kebelével és könnyes szemekkel az öngyilkosok koporsóját. Ammen.

Kecskemét, 1871. Aug. 6.

Alolított a f. év elején e lapokban egy felhívást tettem közzé, a melyben tudtára adtam a t. közönségnek, miszerint a miskolci ev. egyház felügyelete és vezetése alatt több év óta áldásosan működő „Felső magyar. or. első kiházasító egyesület” közvetítő megbízását városunkban elfogadtam. Tettem pedig ezt szíves készséggel és teljes megnyugvással, miután jólevegő begyőzöttem az iránt, hogy a rút önzést, nyereszkedést és hasznahajhászatot merőben kizáró, jótékony célú és biztos alapokra fektetett egyesületnek ügyét képviselni s minél szélesebb körre kiterjeszteni társadalmi kötelesség. A bizalom bizalmat keltett, s több előkelő családból jelentkeztek részvényes tagok.

Mostan, midőn a kiházasítási kölcsönös biztosítás jótékony ügyével galádul visszaélt némely egyesületnek önző céljai s bűnös törekvései immár napvilágra jöttek s midőn ezek a közvélemény kárhordató ítélete alatt rettegve várhatják méltó büntetésüket, — mostan újlag a legmegnyugtatóbb bizodalommal bocsátom e lapok t. olvasói s minden érdeklettek elé a felső magyar or. első kiházasító egyesület alkotójának s kormányzó elnökének őszinte nyilatkozatát, mely így hangzik: *A felső-magyarországi első kiházasító egyesület részvényeseihez!*

Azon országos csapás, mely a már bukott és bukófélben levő kiházasító egyesület által, azok ezer meg ezer, e tekintetben ártatlan és bűnös, tagját egyaránt sújtotta; — azon méltó elkeseredés, mely napról napra mind hangosabban kitor s az egyesület alkotói, vezetőitől elégtételt követel; — azon rettentő ítélet, melyet a kölcsönös biztosítás azon szörnykinövésére felett tart a közvélemény, oda kényszerít, miszerint én, ki a hazában létező kiházasító egyesület közt az első általánosnak alapítója s ez idő szerint vezető elnöke vagyok, — most, mikor versenytárs nem levén többé, senki sem veheti szememre az irigység, természetes ellenszenv indokát, — tartózkodó, hallgató állásból kilépve, — felszólaljak: — még pedig ott, a hol közvetve a mi egyesületünk is megtámadtatott, — azok előtt, kik a mi egyesületünkre is rázúgták már az anathemat, — úgy, a mint szoktam: őszintén, határozottan, szabadon.

Addig is azonban, míg ezt megtehetném, illetőleg, míg a zaj elmulta, a szenvedélyek lecsillapodtával higgadtan itélő közönséghez szólhatok: kötelességemnek tartom eleve is tudomásul hozni a következőket:

1. Egyesületünk alapszabályai a bekívánt s felsőbb helyen megbírált alapszámítás folytán lettek 1868. szeptember 18-án, és 1869—1871-ben újra megerősítve.

felkiáltott; a boszuló itt van! János fogja megboszúlni a parancsnokot.

De, tűnődött Teréz, van-e joga még neki most is — már érdemtelenné — János szerelmére? s talán életét áldozatul kívánni. Mert ismeré az ifjút, s tudta, hogyha meggyaláztatása fel lesz fedve János előtt, egy rettentő találkozás, s iszonyú halálos küzdelem elkerülhetlen leend közte s Gontran közt.

És ha véletlen János esik el...?

De nem fog elesni. Isten nem fogja engedni, hogy a bűnös büntetlenül maradjon, hogy Gontran, a nővért meggyalázza, még bátyját is megölje.

E meggyőződés oly mélyen gyökerezett a gyógyuló szívében, hogy midőn a doctor a leányka erejét kimérendő, pihenésre inté, a kert egy tisztásánál már Teréz véglegesen határozott.

— Köszönöm János, — szólt bátyjához, — míg Berta egy közeli fához futott, kerti székét hozandó, s azután, hogy a fiatal emberrel magára hagyja.

— János, — susogá — magánosan kell veled szólanom.

Meglepetve s elfogulva nézett a művész Terézre.

— Majd szobámba, ha akarod — folytatá újját ajkaira téve Teréz.

Jánosnak alig volt ideje fejével inteni. Berta jött a székkel; a marquis, marquisné és doctor az ifjakhoz csatlakoztak.

A társalgás általános lett. — A művész lelke mélyében megzavarodva, alig vett részt a társalgásban, s csak arról tűnődött: mi közlendője lehet húgának.

Két óra múlva, midőn Berta öltözködött, Rigál kint járt, Rigálné s Vilmos a salonban voltak, János felkeresé Terézt szobájában, hol a beteg felett Follette őrködött, mert soha egyedül nem hagyák.

— Menj Bertát öltöztetni — szólt Teréz — bátyám nálam marad.

Ünnöjének kissé elfogult hangja önkénytelenül felébreszté Follette gyanúját s azonnal megérté,

2. Egyesületünk neve, végzője egy ugyan a többi hasonló egyesülettel, — alapja, számítása, terve, vezetése, eszközeiben azonban más, ellentétesen különböző, a mennyiben

a) nálunk főmozgató erő a szeretet, tehát a Te és Ő: — azoknál az önzés, tehát az Én;

b) mi a nagy biztosító társulatok példájára megengedtük ugyan a természetesen jött káresek — házasságok — elkövetkezését, — azonban nem vettük fel azokat: — azok nemcsak hogy megengedték, sőt keresek fel is vették, társítván nemcsak azokat, kik egykor valószínűleg házasságra fognak lépni, — hanem nagyobb részt azokat is felvették, kik már a házasság küszöbén állottak, — a vőlegény és menyasszonyokat;

c) mi a családok anyagiakban boldogulását vettük fel irányadó szempont gyanánt: — ők az idegenek, itten ellenséges elem, a pénzemberek javára vették fel a tagokat, s fizettek ezek után azoknak házassági díjakat;

d) mi összekötni akartuk a jótékonyt a haszonnal, kibékíteni a szeretetet az önzéssel, felébreszteni egyrészt a szerető gondoskodás tudatát szülő, keresztszülő, gyám, rokon, jóltevő, emberbarát lelkében, másrészt a szeplőtlen erkölcs büszkeségét s együtt a nemes hála érzetét a fiatal szívekben; mi bátorságot akartunk adni a szegénynek is jónak megmaradni, — képességet a családját két keze munkája után fenntartó szülőnek is, takarékoság által gyermekeinek boldogulásáról gondoskodni, — a mesterember, cseléd, napszámosnak is a nőülhetés legtöbb akadályait elhárítani, családalkotó jövőjében hinni s e társítás által a nagyrészt bizalomvesztés, könnyelmű teközlésből származott elromlás ellen megővni magát; mindannyinak pedig nyugodtabb betekintést akartunk engedni jövőjükbe, a mennyiben a szegénység és adósság rémeitől megszabadulva, édes reményt fűzhet azon nagy óra elközelgése felé, midőn lelke sugallatát, szíve vonalmát szabadon követve, házasi frigyre léphet választottjával: — ők pedig csakis a vőlegények, menyasszonyokra, illetőleg a fiatal nemzedéknek rövid idő alatti tömeges házasodása utáni nagy nyereségre gondoltak;

e) mi egy éves tagság után engedjük meg a házasodást, 3 évig tartó fizetést követeltünk legjobban, 5—10 évig terjedőt legrosszabb esetben, s a házassági díjnak kifizetését is csak a megszabott fizetési határidő eltelte utánra rendeltük el: ők pedig 2, 3 havi tagság után is már megengedték a házasodást, kifizették a díjat, nem követeltek hosszabb időre terjedő fizetést;

f) mi nem szabtuk meg a fizetés nagyságát, csak annyit mondtunk ki, hogy ha valaki a díjösszeget befizetésével elérte, ez neki vissza fog fizettetni; ők azonban 50, 60%-töli befizetést szabtak meg, s erre 3 hó alatt 50, 40%-töli hasznot ígértek.

(Folytatása következik.)

hogy a két ifjú közt komoly ügyről leend szó. Különféle ürügy alatt maradni próbált, de Teréz újabb felszólítására távoznia kellett.

— Szólni akartál velem Teréz? — mondá János, mihelyt Follette után az ajtó bezárult, — im itt vagyok.

— Egyedül vagyunk János?

— Láthatod, és senki nem fog zavarni. Egy magános órával rendelkezhetünk.

A kerülő leánya nagy zajjal távozott, de csendesen, nesztelen léptekkel visszajött s fülét az ajtóhoz illeszté, egyetlen szót sem akarván elszalasztani a társalgásból.

— János, — kezdé Teréz egy perc múlva, — te mindig testvéreleg szerettél...

— Teréz, — mondá a szobrász — te tudod hogy...

— Igen, — szólt a hölgy — és én mindig mint szerető, gyöngéd nővér viseltem magam irányodban.

— Mit akar ezzel? gondolá János.

— Ma — folytatá Teréz — segélyedre van szükségem s ezt esdem tőled Nehány hó előtt elutazván, emlékezhetel, mily helyzetben hagyl: boldog voltam, élet és egészséggel teljes; B. úrral jegyben, kit szerettem... tévé hozzá magán erőm véve; a jövő reményteljesen állt előttem. Emlékezel ezekre János?

— Emlékezem, — feleli János figyelmeztve, mert lelkére Teréz komoly hangja élénk benyomást tön.

— Visszaérkezésedkor — folytatá a leányka — betegem, haldokolva találtál, és ma azt mondom neked: egész erőmből a legborzasztóbb, a legszenvedélyesebb, legvisszavonhatóbb gyűlölettel viseltem B. úr iránt, kinek neje nem leszek soha!

Most először történt, mióta eszméletét visszanyerte, hogy kimondá Gontran nevét. János — a körülményből s a hangból, melylyel e név mondva volt, a leány arcának csaknem vad kifejezéséből — látta, hogy végre megtudja a család s általa oly rég kutatott titkot.

Felvilágosításul.

A „Kecskeméti Lapok” legközelebbi 29. és 31. számának egyes kifejezéseit sérelmesnek találták némely barátaim az elemi tanítók közül, nevezetesen V. Kiss J. barátom emelt ellenük panaszt. Minek folytán őszinte készséggel kinyilatkoztatom, miszerint az említett cikkek egyike sem volt arra számítva, hogy általuk akár K. J. barátomat, akár más hozzá hasonló buzgóságú és tapintatos társát, bármely hitfelekezetből is, kicsinyíteni vagy megróni akartuk volna, mi egyedül csak azt akartuk jelezni, hogy népszerűségi ügyünk, különösen a kath. és ref. részről, még mindig nagyon sok kívánni valót mutat fel, s e miatt sem az egyes tanerőket akarjuk bántani, mint inkább a hatóságot figyelmeztetni, s ha ez alkalommal egyik vagy másik felekezet rendezettebb intézeteire hivatkozunk, azt csak azért tesszük, mert örvendünk, hogy városunkban magában találunk intézetet, melyre jó lélekkel hivatkozhatunk.

Szerkesztő.

Nyilvános köszönet.

A helybeli állami alreáltanoda ismét szerencsés volt két nagybecsű ajándékot nyerni, nevezetesen tettes Hornyik János városi főjegyző úr, környékünk régiségeinek ernyedetlen bűvára és őre, ajándékozott: Egy nyil-vashegyet, melyet 1869. évben talált Muraközy Imre pusztabíró úr, a felső alpári pusztán, a szikrai homokbuczkák között, hol Árpád apánk és Zalán hadai a döntő csatát vívták 892. évben. Továbbá 8 darab ezüst és 3 darab régi pénzt, melyeknek mindenike numismaticai becsű bir és így kétszeresen kötelezik az intézet igazgatóságát, hogy legforróbb háliját fejezze ki a nemeslelkű adakozó irányába. *)

A második ajándékban nagyontisztelendő Kardos János helybeli lelkész úr részesíté az intézetet, ki a legközelebbi kirándulása alkalmával 15 ritka szépségű kagyló és esiga kővéletet szerzett az intézetnek.

Fogadja érte legforróbb köszönetemet az ifjú intézet nevében, mely csak is úgy felelhet meg nemes rendeltetésének, ha minden oldalról részesítettik figyelemben és támogatásban.

Kecskemét, 1872. évi agusztus hó 10-én.

Tisztelt Serkesti Uraság!

Sirincsis jú napot kívánuk a t. serkesti urnak; sok koburlás után, in is valahára hazsa irkeztém. Még voltám fűgádvá kivet választásokhoz muzsikálni. Hol fizetteik, hol megverték, a hogy ipen választó uraságoknak kedve kerekidétt. Mikúr idehazsa volt a választás, ipensíggel hazsa igyekeztem, dé ném mentém tovább, csak a halesi sillikig. Mert a mint ott befördültám Bíkék kocsájukba, ott ivogatott egy parast kípú uraság, ki

*) A múlt hetekben talált nagybecsű ezüst pénzekről, melyek közül két példány van az ajándékban, lapunk legközelebbi tárezája fog kimerítő ismertetést hozni. Szerk.

Teréznek e komoly s határozott nyilatkozata után az ifjú nyugtalanul várta a közlemény folytatását.

— Magyarázd ki magad, — mondá elfogult hangon.

Teréz ez elfogultságra nem ügyelve, folytatá:

— Oh! te meg fogsz érteni, nagyon is meg fogsz érteni... De mielőtt tovább mennék, egy biztosítást kívánok tőled: kész vagy-e védelmemre, vagy boszút állván értem, minden áldozatra?

— Megboszúlni téged Teréz!... Tehát megsértettek?... — Nem feleltél kérdéseimre, — jegyzé meg a fiatal leány.

— Kész vagyok értem minden áldozatra, — mondá János.

— Életedet is adni, ha szükséges?

— Életedet is!... De jobban megijesztesz, mint gondolám; boszúról, életem feláldozásáról beszélsz... Siess a magyarázattal Teréz, bánt a türelmetlenség.

Az ifjú kételkedve s nyugtalanul kérdezé magát: vajjon a beteg elméje nem zavarodott-e meg újlag?

— Köszönöm János — szólt Teréz, János kezeit megszorítva, — köszönöm, mert épen életedre lehet szükségem, ezt fogom tőled kérni... Mert a többi!...

És Teréz félbeszakítván beszédét, oly mély, oly jelentékeny tekintetet vetett az ifjúra, hogy ez lelke mélyében rejtett gondolatit kiolvashatá e tekintetből.

— Nővérem, — mondá akaratereje által nyugodt hangon, — az áldozatot, melyre ezélsasz, melyről soha nem szóltam volna, már meghoztam boldogságodnak. Ezután meg fogod érteni, hogy az, mit tőlem kívánsz, kevés értékkel bir. Szólj tehát!

(Folytatása következik.)

engemet a mint meglátott, is megkérdezett „honnan jössz” — merre tartasz”, azs elite álló majd kimondtam nyakú ivegben livó síverősítóből megkínált, olyan rettenetes dolgukat beszél az otthoni sípsíges korteskedésekril, hogy nem merem többé gondolni se a hazsamenetlre. Mondta ismeretlen uraság nekem, hogy maradjak ott és muzsikáljak niki rigi jú nütákból. Elhúztam néki nütáját: „Betyár vagyok a csárdában, betyár az Isten házsában” azsután hol ittunk, hol rittunk, s úgy eltelt azs idi, hogy egysér csák azson vettik isre magunkat, hogy már tegnápól vagyunk. Ekkor kezsdtek gyinni a savazsó halesiek, a mint ezsektől megtudtuk, hogy jobboldal lett gyözstes újra, azs én jó uraságom elkáromkudta magát, befogatott s hazsa ment pustájára. In is hazsa gyittem, sokás serint felkerestem rigi helyeimet, hol muzsikálásból egy-kít gárást soktám össekeresgílni. De a kereset séhogy se sikerilt. Györe uram meg a tebbi suta kocsmáros irtözött a hegedi hangjától, nagy somorúságában. Hogy íhen el ne vessek, napsámra kinyserültem. Elmentem a piacsra, hol nagy házsát ípitnek — sarat csinálni. A dolog erisen esett, de hogy jú napsám volt, ott maradtam. Vigre bele soktám ébbé is, s itt, csupa mulatsággá litt íletém. Mikur hétvásárban sípen felötözött asszonyok gyittek maltéros ládához, hogy mig csífrább légyén, kicsit bémaltérozstuk. Egysér azsután mulatságunkat megsavarta egy csífra minyecske, — panasra ment kapitányhoz. Kapitány zsuávjától tisteltetett, hogy mennik bé vile, de pallir úr ulyan szíves vult, nem engedett bekísáretetni. Gyitt a komísárus és még vagy hárum zsuávocska, sípen kírtek engem is, a pallir uraságot is, mennik elitek kapitány elíbe; és ha egy hosszú lábú uraság, a pápista sent íklizsia messílátúja el ném kergeti zsuávokat, bé is síáltatott volna. Hogy azs Isten íltesse ezst azs alkotmányos írzísú jó urát. Ezsután nem volt kedvem többé maltéros ládához, elméntém collígiumbá, hol iparos katonák kíállítást akarnak rendezsni. Palutás uraság fogadott meg, kí a kerítést deskázsza. Itt van ám gyenyeríséges íletünk. Kis katonák nagy katonák commándirozsnak beninket, — visszasólmi, mentegetíszni nem sabad. Tegnáp is Palotás urunkat meecsicskézsték, sídták, huncsfutozsták, s midín a nagy lármázás kezsbén essesamarazsta íket, — Nagy Imre úr, ezs a sok hívatálú város atyja, egyház atyja, — olyan sípen megrugdozsta a seín Palutást, hogy ezs hamarjában azt se tudta, egyházi tanács terembén van-e? vagy valami ístálóban? Tetsík lémni, t. serkesti úr, hogy ezs a hely se bíkis természetű esígánynak való, félmondttám azs munkával, s máí píhenómet ezsen levelem megírására fordítuttám. Ha sívesen látnak, máí egy levélkével még a jövö híten bekopogtatnik serkestíséghezs, mert nagy bajom van kírem alásan, jól esník lelkemnek, ha elpanasolhatnám.

Engédelmét ínstálva vagyok t. serkesti urnak alázasatos szolgája
Az írgísi Vajda.

Nönöveldei vizsgálat.

Tatai Karolin kisasszony folyó évi augusztus hó 3. és 4-én tartá meg a realiskola termében a szokásos évi vizsgálatot, s őszintén elmondhatjuk, ígen szép sikerrel, mert a vizsgálaton megjelent 53 növendék közűl mindenik derekasan megállta helyét, mind az elméleti tanulmányokban, mind a kézi munkákban, mely utóbbiakban mindenik neme ígen szép műdarabok áltál volt képviselve.

Az elméleti tanok elsajátításánál kíttűnő szorgalmat és eredményt tanúsítottak: a IV. osztályból: Halassy, Kecskeméti, Hirsch és Kovács; a 3-íkból: Kalicza; a II-íkből: Tóth és Rajzinger növendékek.

Az intézetben müködő tanerök a tulajdonosnő tapintatos vezetése mellett meglepő eredményt mutattak fel az összes elméleti tantárgyakban; de legmeglepőbb volt mégis a német nyelvnek és német nyelvtannak minden váarakozást felülmuló ismerése és öntudatos kezelése.

Mindamellett nem mellözhetünk egy szerény megjegyzést a földrajznak németnyelven tanítása érdekében, és pedig azért nem, mert nézetünk szerént a nyelvtudásáért soha sem lehet a tantárgyat áldozatul hozni. A földrajzot, ígaz, könnyen lehet megtanulni idegen nyelven is; de az ís ígaz, hogy az idegen nyelven tanult tantárgy soha sem válık a tanulónak vérévé, mí pedig a földrajzot ís úgy szeretnénk taníttatni minden intézetben, hogy abban a növendék kész otthonosságot szeressen magának, és az egysér megszerzett ismereteket mindenkorra megtartsa emlékében.

Bocsánatot kérve a szerény észrevételért, azon őszinte ohajtással végezzük tudósításunkat, hogy vajha városunk számos intézeteinek mindenikéről hasonló jelentéssel örvendeztetethénk meg a serdülő ífjúság szülóit.
Dr. D. R.

Helybeli újdonságok.

— **A kecskeméti iparos ífjúság önképző-egylete** f. évi auguszt. hó 15-íken, azaz: nagy bold. asszony napján, táncvizsgálommal egybekötött színi előadást rendez, — könyvtára s egyéb szükségések javára. — Melyre a város minden rendű és rangú lakosait tisztelettel meghívja. *V. Kiss Józséf*, egyleti titkár.

— **A kecskeméti jogakademián** a bírói államvizsgák f. hó 1-én befejeztettek és ígen szép eredményt tüntetnek fel, mennyiben a 22 jelentkezett vizsgálattevő máídnem kivétel nélkül mind kíttűnő készültséget tanúsított.

— **Horváth Döme** országgyűlési képviselónk, a bírói államvizsga díjából osztályrészeül jutott összegeket folytonosan a kecskeméti jogakademiai jogászségélyző egylet pénztára gyarapítására ajándékozván, ez összegek már eddigelé 200 fton. fölül haladnak.

— **A kecskeméti iparegylet** az ípartárlat megnyitása alkalmával, egy a tárlati ídőtartam alatt máídnem naponként megjelenő lapot índít meg, melynek szerkesztésére a legjobb helybeli írodalmi eróket ígyekszik megnyerni, és híszíszük ís, hogy sikerülni fog. Tartalmazni fogja a tárlati tárgyak ísmertetését, műbíralatát és napi újdonságokat. Lapunk ís kellő ígyelemmel fogja az egész kíállítást kísérni.

Vegyesek.

* **Keleti marhavész.** A hozzánk közel fekvő Lajos-Míze és Bene jászpusztákon, az ottani csendbízosnak ílletékes hatóságához kíldött hívatálós jelentése szerínt, a keleti marhavész megkezdte pusztítását. Ennek folytán a jászberényi főbíró már rendeletet ís bocsáítt közre, hogy nevezett pusztákról, a közös gulyáról, úgy a tanyák közűl máíhat vásárra vagy máshová híjtaní senki ne merészíjen. Szükségesnek tartottuk é bennünket talán első helyen érdeklő hírt főlem-

liteni lapunk útján, hogy Kecskemét város hatósága ís síessen megtenni a kellő lépéseket, annál ís inkább, mert a kecskeméti országos vásár aug. 4-én tartatván, a vész könnyen átharapózhatík határunkba ís.

* **Páris népessége.** Párisban és egész Franciaországban a mult napok alatt híjtatott végre az általános népszámlálás. Az egész országból nínésenek még együtt az adatok; de valószínűleg lehet állítaní, hogy a népesség a pusztító háború daczára sem csökkenet. Maga Páris ís, mely háromszoros sulylyal érezte a báborut, csak ígen jelentéktelen számmal súlyedt népesség tekintetében. Az utolsó népszámlálás a 66-ki ídejében Páris lakosainak száma 1.799.980 volt, ma 1.794.380, a fogyatkozás tehát 5.600, a mely számmal jelentékenyen több vézett el a commune és Franciaország csatatereín. A 62-íki népességhez képest a máí 126.539 főnyi szaporodást mutat.

* **Beéghetlen szalmatető.** Bokor Nándor sopronmegyei nagy-czenki jó hírnek örvendő gazdasági gépgyáros a jövö évi bécsi viláíkiállítást alkalmával beéghetlen szalmatetőt, mínt saját találmányát, kíván kíállítaní. Ílyen szalmatetőt állított fel Bokor ur jelenben Nagy-Czenken, hogy azon a tízi próba a soproni kereskedelmi- és íparkamara, mínt a viláíkiállítási vidéki bízottság áltál kíküldendő bízottság jelenlétében megtétethessék. Ezen próba határideje f. évi június 20. napjának délutáni 4 órája volt.

A Kecskeméti Kereskedelmi Iparhitelintézet és Népbank 1872. Julius havi forgalmának kimutatása.

Bevétel:

Pénztár egyenleg júniusról	3,598	frt.	34	kr.
Kötelezett takaréketét	2,735	"	50	"
Váltókölcsönökből	43,863	"	—	"
Előlegekből	7,912	"	—	"
Folyó számlák	22,795	"	61	"
Kamatokban	1,139	"	37	"
Díjakban	591	"	96	"
Késedelmi kamatokban	9	"	31	"
Intő díjakban	69	"	14	"
Előleg után bélyegilleték	9	"	50	"
Alaptőkébe	8,850	"	—	"
Viszleszámitott táltókért	12,000	"	—	"
	103,573	frt.	73	kr.

Kiadás:

Váltó kölcsönökben	50,560	frt.	—	kr.
Előlegekben	8,830	"	—	"
Folyó számlákra	18,103	"	48	"
Kamatokban	456	"	61	"
Kötelezett tak. betét kamataiban	316	"	77	"
Osztalék az első évre	3,466	"	—	"
Elnöki tiszteletdíj	1,517	"	08	"
Telepítvényekért	12,000	"	—	"
Tisztviselők fizetése	233	"	33	"
Üzleti költségekben	51	"	20	"
	95,534	"	47	"
Pénztárban egyenleg júl. 31.	8,039	frt.	26	kr.
	103,573	frt.	73	kr.

Blau.

Felelős szerkesztő: **Dr. Dékány Ráfael.**

H I R D E T É S E K.

1872

Hirdetmény.

A folyó évi 346. sz. közgyűlési határozat értelmében a városi közönség tulajdonához tartozó felső alpári két részlet föld, és a tiszarévűházi csárda, a hozzá tartozó 4 hold s 400 négyszögöl legelével f. évi november 1-ső napjától számítva 3 évre, — a lakíteleki kocsmá pedig a hozzá tartozó 15 hold legelő és 25 hold szántó földdel együtt fentebbi határlótól egy évre újból haszonbérbe adatni rendeltetvén, felhívatnak mindazok, kik ezen földeket, s ílletőleg bormérésí helyíségeket haszonbérbe kívenni akarják, hogy f. évi augusztus 17-én reggeli 9 órákor a helyszínén tartandó nyilvános árverésén 50 frt. bánatpénzzel jelenjenek meg.

Kecskemét, 1872. Augusztus 3-án.

A gazdasági osztály áltál.

1872

Hirdetmény.

A folyó évi 345. számú közgyűlési határozat értelmében a városi közönség tulajdonához tartozó fürdöház, ágasegyházi és monostori kocsmá, továbbá a monostori száraz-malom, a hozzájuk tartozó földdekkel együtt, folyó évi november 1-ső napjától számítva 3 évre, haszonbérbe adatni rendeltetvén, felhívatnak mindazok, kik ezen helyíségeket haszonbérbe kívenni akarják, hogy folyó évi augusztus 16-án reggeli 8 órákor a városbízásnál tartandó nyilvános árverésén 50 frt. bánatpénzzel jelenjenek meg.

Kecskemét, 1872. Augusztus 3-án.

A gazdasági osztály áltál.

1872

Pályázati hirdetés.

A folyó évi 247. számú közgyűlési határozat értelmében két pusztai szülésznoi állomás, egyik Szentkirály és Alpár, máí Bugacz-monostori pusztákon rendszeresíttetvén, fizetésük lakás bíztsítása mellett 200. ftra. felemeltetett, s ezen állomásoknak pályázat útján betöltésére a városi tanács ítasíttatott; mínek folytán felhívatnak mindazok, a kik ezen állomásokat elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt folyamodványaikat a polgármesteri hívatálhoz 30 nap alatt adják be.

Kelt Kecskeméten, 1872. augusztus hó 2-án tartott tanácsülésből.

Szalkay Gerő,
jegyző.

Pályázati hirdetés.

A „Kecskeméti Központi Takarékpénztár”-hoz egy könyvvívői, egy pénztárnoki és egy jegyzői állomásra pályázat nyíttatik.

A könyvvívői állomással 1200 frt., a pénztárnoki állomással 800 frt. és a jegyzői állomással 600 ft. o. é. évi fizetés és az alapszabályilag — a tiszta jövedelem 3%-jában — megállapított jutalék van egybekötve.

A pénztárnoktól esetleg némi mérsékelt cautió kívantatik.

Pályázati kérvények a szükséges igazolványokkal felszerelve f. évi augusztus hó 25-éig a „Kecskeméti Központi Takarékpénztár” elnöke íd. Szeless Kálmán úrhoz Kecskeméten kíüldendők be.

Kecskeméten, 1872. Augusztus 7-én.

1—2

A Kecskeméti Központi Takarékpénztár választmánya.

Alolirt ajánlja a t. cz. közönségnek, a következő sorsjegy-csoportoknak részletfizetések melletti megszerzését. E csoportokba foglalt sorsjegyek mindegyike még ez évben is többször játszik — minden húzás alkalmával. Ezen sorsjegyek előnyös játéktervök által épügy, mint előrelátható folytonos áremelkedések által a legkedveltebbek. A sorsjegy-csoportok következőképen vannak összeállítva:

A. csoport, évenként 16 húzással.

- 1 Magyar állam-sorsjegy, évenként 4 húzással, főnyeremény 250.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 4 húzással, főnyeremény 80.000 tallér.
- 1 Rudolf-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 20.000 frt.

Ezen csoport évenként 6 frt. kamatot hoz. Fizetendő 33 részlet 10 frtjával.

B. csoport, évenként 17 húzással.

- 1 1860-as 100 forintos állam-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 300.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 80.000 tallér.
- 1 Sachsen-Meiningeni-sorsjegy, évenként 3 húzással, főnyeremény 50.000 frt. ezüstben.

Ezen csoport évenként 10 frt. kamatot hoz. Fizetendő 35 részlet 10 frtjával.

C. csoport, évenként 16 húzással.

- 1 1864-es államsorsjegy, évenként 5 húzással, főnyeremény 250.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Rudolf-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 20.000 frt.
- 1 Sachsen-Meiningeni-sorsjegy, évenként 3 húzással, főnyeremény 50.000 frt. ezüstben.

Ezen csoport évenként 6 frt. kamatot hoz. Fizetendő 35 részlet 10 frtjával.

D. csoport, évenként 12 húzással.

- 1 1839-es Rothschild-sorsjegy, egészen még csak 5 húzása lesz, főnyeremény 300.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Rudolf-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 20.000 frt.
- 1 Sachsen-Meiningeni-sorsjegy, évenként 3 húzással, főnyeremény 50.000 frt. ezüstben.

Ezen csoport évenként 6 frt. kamatot hoz, az ebbe foglalt 1839-es sorsjegynek pedig még csak 5 húzása lesz.

A vevő, e csoportok mindegyikénél már az első részlet lefizetése alkalmával a kamatozó sorsjegyek után az egész évi kamatot megkapja, a befizetési idő tartama alatt egyedül játszik az illető csoport összes sorsjegyein, a nélkül, hogy a netaláni nyereményt valakivel megosztani kénytelen volna, és végre, az utolsó részlet lefizetése után megkapja eredetiben az illető csoportba foglalt 4 darab sorsjegyet.

Kötelezem azonban magamat azon esetben, ha a B. csoportba foglalt 1860-as sorsjegynek sorozata kihúzatnék, a nevezett sorsjegyet 450 frtért visszavenni.

Ekkép minden részvényesnek 100 frt. készpénz és még azonkívül 3 darab eredeti sorsjegy marad mint — tiszta haszon.

GALLIA FÜLÖP.

Francia malomkövek raktára.

Csigakészülékek, malomkalapácsok, köszörű- és síklókövek, hajtó- és kötőszíjak, szíjak és hevederfeszítők, szíjkenőcs, Lienvain ömölajzója, állandó és mozgó raktárak számára.

Felhúzó hevederek, kupák és kupaesavarók, Trienski, Babó és konkoly tisztítógépek, porzó s keresztül metszett

bádogok,

svájci selyemgaze zsákok, zsákesatok és zsákhordó taligák, ömlepecsék, zsákpecséltő fogók.

Bailly és Társától

La Ferté sous Fouarre-ban.

Grossmann s.-nál, Pest, vaczi-út 34. szám alatt, az államvaspályánál.

2—3

Árverési hirdetmény

A kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Kecskemét város közönsége felperes részére — — kr. tőke követelése és járulékaik kielégítése végett, végrehajtást szenvedett Sós Imre által megvett, Tasi Sándor, Gábor, Juliánna neve alatt beirt a kecskeméti pusztá-árpári 52. r. sz. a. foglalt holdanként 60 fitra becsült 23 holdnyi tanyaföldbirtoka tekvőségükre a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1872. évi Augusztus 13. napjának mindig délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy ez alkalomkor az árverés alá becsült ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekk. osztályának 1872. Július 10-én tartott üléséből.

2—3

Ház-eladás.

A kecskeméti „Olvásokör“ közhírré teszi, miszerint tulajdonához tartozó házának azon útezai részét, mely a régi „Korona“ kávéház és dr. Kocsis J. úr háza között fekszik, szabadkészből eladja.

A venni szándékozók sziveskedjenek a vételár és feltételek megértése végett a kör elnökéhez Szűcs Imre városi tanácsoshoz fordulni.

Kecskeméten, 1872. júl. 20-án.

3—3

Szűcs Imre, elnök.

A reform. főiskola átellenében levő Bulyi Frigyes-féle házban egy 3 butorított szoba, és egy éléskamrából álló lakás, továbbá, egy az útezára nyíló nagy bolt, haszonbérbe adandók. — Bővebben értekezhetni a nevezett háztulajdonossal. 3—3

Ház-bérbeadás.

Az iskola-útezában levő, volt Löwy Sámuel-féle ház — a magtárakat kivéve — egészen bérbe adandó.

Bővebben értekezhetni jelenlegi tulajdonos

3—3

Hacker Adolf úrral.

Magyar-állam kölesön-sorsjegy igérvények 150.000 forintos főnyereménnyel, melyeknek húzása f. hó 15-én lesz, 2 frt. 50 krért alolirtnál kaphatók.

GALLIA FÜLÖP.

Fog- és szájbetegségek!

bármilyenek legyenek is, legbiztosabban gyógyíthatnak Popp J. G. bécsi cs. kir. udvari fogorvos

Anatherin szájvizével:

ez állítást számos bizonyítvány tanúsítja, ezek között Oppolzer tanár, a bécsi cs. kir. egyetem magnificusának bizonyítványa. E szájvizet számos külföldi, valamint idevaló orvos mint kipróbált szert gyakran alkalmazza.

Popp J. G. orvos

Anatherin fogpastája.

Ez érintett fogpasta egyik legjobb fogtisztító szer, mely semmi egészségrontó anyaggal vegyítve nincs. Asvány részei a fog-zománczra akként hatnak, hogy annak nem ártalmasak; organikus részei tisztítanak s a nyálkabőrt élénkítik, üditik; a száj az athericus olajrészek üdén tartják, a fogak fehérségét és tisztaságát előmozdítják.

Különösen ajánlható szárazon és vizen utazóknak, mert sem ki nem ömlik, sem a napi vízzel való használat mellett még nem romlik. Egy adag ára 1 ft. 22 kr.

Kaphatók: Kecskeméten: Milhoffer J. gyógyszerésznél; Nagy-Kőrösön: Crazay A. gyógyszerésznél; Szolnokon: Horvanszky A., Scheftik J. gyógyszerészeknél; Csongrádon: Jeszenszky gyógyszerésznél; Fegyverházán: Hoffer A. gyógy-nél; Kis-Kőrösön: Gubás gyógyszerésznél; Szabadszállásán: Rosznyay M. gyógyszerésznél; Kun-Szent-Márton: Farnak gyógyszerésznél.

A 12,600 forintos főnyereményt, mely első volt városunkban,

az általam, részletfizetésre rendezett, 141. számú sorsjegycsoportot bíró részvénytársulat nyerte meg, a július 31-én kihúzott 1532. számú Clary-sorsjeggyel. Szolgáljon buzdításul a szerencse e ritka kedvezése a nagyérdemű közönségnek, hogy nálam, minél több ily szerencsés sorsjegy-részvénytársulat alakuljon. A szerencse már bebizonyította, hogy sorsjegyeim iránt előszeretettel viseltetik, mert az amnyiféle sorsjegyek közül, melyekkel városunkban már évek óta játszanak, épen az általam rendezett csoportnak juttatta az első 12.600 forintos, tekintélyes főnyereményt.

Gallia Fülöp.